

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.582/2006/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Gyebnár & Dr. Domoki Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Gyebnár László ügyvéd által képviselt **Békés Megyei Képviselő-testület Önkormányzata** (5600 Békéscsaba, Derkovics sor 2.) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. június 19. napján kelt 15.K.31.300/2006/3. számú ítélete ellen az alperes által 4., a felperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes D.1055/11/2005. számú határozatát részben megváltoztatja, megállapítja, hogy a felperes nem sértette meg a Kbt. 81. § (1); (3) bekezdésére tekintettel a Kbt. 88. § (1) bekezdésének f) pontját. Egyebekben a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint első-és másodfokú részperköltséget.

A kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. szeptember 12-én feladott hirdetményében - amely a Közbeszerzési Értesítő 2005. szeptember 29-i számában jelent meg - ajánlati felhívást tett közzé a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a

továbbiakban: Kbt.) VI. fejezete szerinti, a nemzeti értékhatárokat elérő nyílt eljárás megindítására Gyomaendrőd város és Csárdaszállás község közigazgatási területén belterületi vízrendezés megvalósítására irányuló vállalkozási szerződés megkötésére, amely tartalmazta a kiviteli tervek elkészítését is. Beruházását a megye hat településének belterületi vízrendezésére a Magyar Államkincstárral megkötött finanszírozási szerződés alapján címzett támogatással kívánta megvalósítani, amely a beruházás teljes 533,200.000,- Ft költségéhez képest 483,200.000,- Ft-ot tett ki. A közbeszerzési eljárásban érintett két település területén megvalósuló létesítményekre felosztható költség-előirányzatot bruttó 231,690.000,- Ft-ban rögzítette.

Az ajánlati felhívás bírálati szempontként az összességében legelőnyösebb bírálati szempontot, ezen belül négy részszerempontot, az ajánlati árat, teljesítési határidőt, jótállási határidőt és a késedelmi kötbér mértékét jelölte meg. A teljesítés kezdő időpontja 2005. december 12-e, befejezése legkésőbb 2007. június 30-a volt. Az ajánlati dokumentáció - amelynek része volt az építési vállalkozási szerződés tervezete is - útmutató részének II.3. pontja előírta, hogy az ajánlatokat a dokumentáció részét képező építési-vállalkozási szerződésnek megfelelő formában kell benyújtani, a feltételeken változtatni - megfelelő formában - csak akkor lehet, ha az az ajánlatkérőre kedvezőbb. A hátrányos megváltoztatás az ajánlat érvénytelenségét eredményezi. A szerződés 7. pontja éves bontásban előírta a teljes bekerülési összeg százalékában azt a díjmértéket, amelyet a kifizetés nem haladhat meg még akkor sem, ha a generálkivitelező előteljesítésre vállal kötelezettséget. Ezzel összhangban rendelkezett az útmutató a szerződés III. fejezet 13. pontjához fűzött magyarázatban is. A szerződés pénzügyi és építési ütemterv készítését írta elő.

Az ajánlattételi határidőben nyolc társaság nyújtotta be ajánlatát, köztük a ... (a továbbiakban: I.r. kérelmező) és a ... (a továbbiakban: II.r. kérelmező). Az I.r. kérelmező bruttó 166,578.576,- Ft ajánlati árat és 2006. július 31-i teljesítési határidőt vállalt. Véleményeltérési nyilatkozatában a szerződés 7. pontjában meghatározott pénzügyi ütemtervtől eltért.

A II.r. kérelmező ajánlati ára bruttó 195,246.922,- Ft volt, a teljesítési határidőt 2007. július 30-án jelölte meg.

A felperes mindkét kérelmezőt írásban értesítette, hogy a beszerzés becsült értékét alapul véve ajánlatuk kirívóan alacsonynak értékelt ellenszolgáltatást tartalmaz. A Kbt. 86. § (2) bekezdésére hivatkozással ezért tájékoztatást kért az ajánlati ár kialakítására vonatkozó adatokról, illetve az ajánlati árak mértékének részletes indokolásáról. Az I. r. kérelmezőtől annak indokolását is kérte, hogy milyen tényeket, körülményeket, objektív adatokat (technikai felszereltség, a munkák személyi feltételei) vett alapul a teljesítési határidő meghatározásánál, mivel a vállalt teljesítési határidő a felperes megítélése szerint lehetetlen kötelezettségvállalásnak minősül.

Az I.r. kérelmező bejelentette, hogy ajánlatát fenntartja, annak alapján a beruházást maradéktalanul teljesíteni tudja. Nyilatkozott az anyagár és a díj kialakítását befolyásoló tényezőkről, üzletpolitikai megfontolásairól, a teljesítési határidő betartását lehetővé tevő munkaszervezésről, és kifejtette, hogy vállalásaiknál

szerepet játszott az a tény is, hogy Békés megyében belterületi vízrendezés tárgyú közbeszerzési eljárást nyerni eddig nem tudtak, a referenciára szükségük van.

A II.r. kérelmező válaszában azt közölte, hogy az ajánlattevők által meghatározott bruttó ajánlati ár átlagához - amely 212,706.598,- Ft - képest az általa megadott ár mindössze 8,21 %-kal alacsonyabb. Bejelentette, hogy ajánlatát a dokumentáció, valamint a helyszín ismeretében tette meg, azt változatlanul fenntartja.

A felperes az I.-II.r. kérelmező ajánlatát mások mellett érvénytelenné nyilvánította. Az összegzésben döntését az I. r. kérelmező tekintetében azzal indokolta, hogy ajánlata a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontja alapján azért érvénytelen, mert véleményeltérésében és pénzügyi ütemtervében eltért a szerződési feltételek 7. és az útmutató III.13. pontjában írtaktól, egyéb okból nem felelt meg a dokumentáció feltételeinek. Az ajánlati ár mértékére adott indokolást objektív alapot nélkülözőnek, a teljesítési határidőt az indokolás ismeretében is irreálisnak minősítette, és az ajánlatot a Kbt. 86. § (3) és 87. § (3) bekezdése alapján is érvénytelennek nyilvánította. Objektív alapon megvizsgálva pedig az ajánlati árat és teljesítési határidőt az ajánlatot a Kbt. 88. § (1) bekezdés g) és h) pontja alapján is érvénytelennek minősítette. Megállapította, hogy a 10 %-ot meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozókra vonatkozó nyilatkozata nem felel meg a valóságnak.

A II.r. kérelmezőt illetően döntését azzal indokolta, hogy az írásbeli indokolás nem felelt meg a Kbt. 88. § (2) bekezdésében foglaltaknak, kizárólag általánosságokat tartalmazott, ezért az ajánlat a Kbt. 86. § (3) bekezdése szerint érvénytelen.

A felperes döntése ellen előterjesztett jogorvoslati kérelmében mindkét kérelmező ideiglenes intézkedéssel a szerződéskötés megtiltását, az ajánlat érvénytelenségét és az eljárás eredményét megállapító döntés megsemmisítését, és annak megállapítását kérte, hogy a felperes nem az összességében legelőnyösebb ajánlatot hirdette ki győztesnek, így megsértette a Kbt. 90. § (1) bekezdésében foglaltakat.

Az alperes 1060/3/2005. számú végzésével a szerződés megkötését megtiltotta. A jogorvoslati kérelmeket egyesítette és D.1055/11/2005. számú határozatában azoknak helyt adott, megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 252. §-a alapján alkalmazandó Kbt. 81. § (1) és (3) bekezdésére tekintettel a 86. § (1) és (3) bekezdését, és 87. § (1) és (3) bekezdését, valamint a 88. § (1) bekezdés g) és h) pontját. A felperes eljárást lezáró döntését ezért megsemmisítette, és felhívta az I. és II. r. kérelmezők ajánlatának az értékelésbe való bevonására. Egyidejűleg a felperest 500.000,- Ft bírság megfizetésére kötelezte.

Az ajánlati dokumentáció alapján úgy ítélte meg, hogy az I. r. kérelmező pénzügyi ütemterve a felperes előírt feltételeinek megfelelt, ezért az ajánlat érvénytelenné nyilvánításával a felperes megsértette a Kbt. 81. § (1) és (3) bekezdésére tekintettel a 88. § (1) bekezdésének f) pontját. A vizsgált ajánlati elemek miatt kért indokolást a Kbt. előírásaiba ütközőnek tekintette azért, mert a felperes nem jelölte meg, hogy a kivitelezés mely része, mely települést illetően irreális, és nem adta meg az indokolás szempontjait sem. A megfelelő kérdések hiányában nem volt

megállapítható, hogy a vállalás a kért ellenszolgáltatásra figyelemmel nem valós, és az sem, hogy az adott teljesítési határidővel nem tudna teljesíteni. Az alperes a Kbt. 86. § (1) bekezdésében szabályozott kötelezettség teljesítése hiányában objektív alapon sem találta levonhatónak azt a következtetést, hogy a vállalás irreleváns, ugyanakkor érdemben vizsgálta, hogy a vállalt ellenszolgáltatás kirívóan alacsony-e. Részletes indokát adta, hogy miért nem találta megalapozottnak ez okból sem a döntést.

A II.r. kérelmező esetében hozott döntést ugyancsak a nem megfelelő indokolás kérés miatt kifogásolta.

Külön kiemelte, hogy a felperest a Kbt. 86. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettsége teljesítése alól a Kbt. 86. § (2) bekezdésére történt utalása nem mentesítheti. A bírság kiszabását a beszerzés értékére és a jogsértés súlyára tekintettel (érvényes ajánlatokat nyilvánított érvénytelenné) indokoltnak látta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az ügyintézési határidőre vonatkozó szabályokat. Új eljárás lefolytatására kötelezés azonban nézete szerint szükségtelen, mert a közbeszerzési eljárás lezárult, az újraértékelés eredményeként az I. r. kérelmező lett az eljárás nyertese. Az eljárási szabálysértést a Kbt. 339. § (2) és (4) bekezdésének megsértésére alapította. Érdemben azzal érvelt, hogy a szerződési feltételek 7. és az útmutató III/13. pontja a pénzügyi ütemezéstől való eltérést nem tette lehetővé. Az I. r. kérelmező ajánlata a megadott ütemezéstől eltért, ezért az érvénytelenné nyilvánítás jogszerűen történt.

A kirívóan alacsony ellenszolgáltatás értékelését illetően azt fejtette ki, hogy annak megítélése az ajánlatkérő mérlegelési körébe tartozik. Mérlegelési jogkörben jogszabálysértés nem követhető el. Az ellenszolgáltatás vizsgálatánál kiindulópontja a 240 MFt becsült érték volt, amelyhez képest az I.r. kérelmező 31,6 %-kal, a II.r. kérelmező 18,8 %-kal alacsonyabb árat adott meg, amely kirívóan alacsony. Fixáras (átalányáras) szerződésről lévén szó, az indokolás kérése is csak az átalányárra vonatkozhatott. A teljesítési határidőt a technológiai folyamatok alapulvételével kellett lehetetlen kötelezettségvállalásnak minősítenie.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Indokai szerint az I.r. kérelmező jogszerűen tért el a pénzügyi ütemezés tekintetében az ajánlati dokumentációtól, mert ezt számára az útmutató III.13. pontja nem zárta ki. Az ezzel ellentétes értelmezés téves, ha a felperes eredeti szándéka arra irányult, hogy a szerződési feltételektől eltérést a pénzügyi ütemezés tekintetében nem kívánja megengedni, azt rosszul fogalmazta meg. A kirívóan alacsony ellenszolgáltatás indokainak számonkérése okán azt fejtette ki, hogy a Kbt. 86. § (1) bekezdése szerint annak az ajánlatkérő által lényegesnek tartott ajánlati elemekre vonatkozó adatokra és indokolásra kell vonatkoznia. Álláspontja szerint az ajánlati felhívás és dokumentáció alapján megállapítható volt, hogy a felperes mit tekintett lényeges ajánlati elemnek (útmutató; 5-ös számú melléklet). A szerződési feltételek 1.a. és b. pontjának elemzése után megállapította, hogy az abban foglaltak a relevanciával bíró, fő mennyiségi mutatók, ezért nem volt elegendő az átalányárra vonatkozó általános

kérdésfeltevés, hanem e pontokban foglalt műszaki tartalomnak megfelelően kellett volna a kérdéseket meghatározni. A rosszul feltett kérdésre csak rossz válasz érkezhett, ezért jogsértő volt az ajánlatok ez okból érvénytelenné nyilvánítása is.

Megállapította ugyanakkor, hogy az alperes határozata az I.r. kérelmező által megadott teljesítési határidő elfogadására nézve okfejtést nem tartalmazott, ebben a részében az hiányos, megállapítás és indokolás nélküli, ezért az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és új eljárása során annak kiegészítésére kötelezte. A határozat egészének hatályon kívül helyezése mellett a bírság, mint jogkövetkezmény alkalmazása miatt döntött.

Megállapította, hogy az összegzés az I.r. kérelmezőnél nem tartalmazta az érvénytelenné nyilvánítás okai között azt, hogy 10 %-ot meghaladó mértékben kíván alvállalkozót igénybe venni, ezért az e tárgyban tett határozati megállapításokat mellőzte.

Kifejtette, hogy az ügyintézési határidő túllépésére alapított - alperes által nem vitatott - eljárásjogi szabálysértés az ügy érdemi elbírálására nem volt kihatással.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét peres fél fellebbezett.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperes új eljárásra kötelezésének mellőzését, és perköltségben marasztalását kérte. Megismételte a keresetlevélben kifejtett érveit annak kiemelésével, hogy a beszerzés becsült értékéhez képest a kérelmezők ajánlata kirívóan alacsony vállalási árat tartalmazott. A kirívóan alacsony ár objektív körülmény, ezért nincs összefüggés az ajánlat és az arra vonatkozó indokolási kötelezettség között. Nem helytálló ezért az elsőfokú bíróság érvelése arról, hogy azért nem állapítható meg a kirívóan alacsony ellenérték, mert a rosszul feltett kérdésre a kérelmezők csak rosszul válaszolhattak. Kifejtette, hogy átalánydíjas szerződésről lévén szó, az ár kialakításával kapcsolatos adatokat kell számon kérni az ajánlatoktól, és elegendő a szempontokat a jogszabályhely megjelölésével előírni.

A pénzügyi ütemterv tekintetében azt emelte ki, hogy a beruházás finanszírozási forrásai (központi támogatás és helyi önkormányzati forrás) nem tették mellőzhetővé annak vizsgálatát, hogy az önkormányzatokat hátrányosan érinti-e a szerződéses feltételektől való eltérés. Az önkormányzatok költségvetésüket a szerződési feltételek 7. pontjának megfelelően készítették el, attól nem térhettek el, ezért számukra nem minősült előnyös ajánlatnak az olyan ajánlat, amely az elfogadott költségvetést sértette.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni, az alperest terhelő, az I.r. kérelmező által megajánlott teljesítési határidővel kapcsolatos megállapításai megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy határozata e tárgyban is tartalmaz indokolást, mert az I. r. kérelmező válaszában közölt indokokat a felperes által egyébként hiányosan megadott szempontoknak megfelelő indokolásnak minősítette.

A felperes fellebbezése részben, a pénzügyi ütemterv megsértése miatt a Kbt. 88. § (1) és (3) bekezdése alapján, a 88. § (1) bekezdésének f) pontjára alapított érvénytelenséget illetően, az alperes fellebbezése teljes egészében alapos.

A Kbt. 81. § (1) bekezdése értelmében az ajánlatkérőnek az ajánlatok elbírálása során azt kell megvizsgálnia, hogy az ajánlatok megfelelnek-e az ajánlati felhívásban és a dokumentációban, valamint a jogszabályokban foglalt feltételeknek. Köteles megállapítani, hogy mely ajánlatok érvénytelenek, illetve van-e olyan ajánlattevő, akit az eljárásból ki kell zárni. (81. § (3) bekezdés). A Kbt. 88. § (5) bekezdése szerint, ha az ajánlat érvénytelen, az ajánlatkérőnek nem kell a bírálati szempont szerint azt értékelnie. Az ajánlatok elbírálásának befejezésekor írásbeli összegzést kell készíteni azokról.

A másodfokú bíróság vizsgálata a fellebbezések keretei között leszűkült annak megítélésére, hogy a felperes eljárást lezáró döntése az alperes és az elsőfokú bíróság által vizsgált részében megfelelt-e a Kbt. rendelkezéseinek.

A felperes a Kbt. 86. § (3) és 87. § (3) bekezdése alapján nyilvánította (részben) érvénytelennek az I., II.r. kérelmezők ajánlatát, mert nem fogadta el indokolásukat az ajánlati ár és az I. r. kérelmező indokolását a teljesítési határidőt illetően.

A Kbt. 86. § (1) bekezdése a kirívóan alacsonynak értékelt ellenszolgáltatás, a 87. § (1) bekezdése a bírálati részszerzőpontok valamelyik tartalmi elemének lehetetlen, túlzottan magas vagy alacsony mértéke, kirívóan aránytalannak értékelt kötelezettségvállalása estére írja elő az indokolás kérésének kötelezettségét. Az ajánlatkérőnek a Kbt. 86. § (1) bekezdése alkalmazásakor az általa lényegesnek tartott ajánlati elemekre vonatkozóan kell adatokat, valamint indokolást kérnie. Annak megítélése, hogy mi tekinthető az ajánlati elemre vonatkozó lényeges adatnak, az ajánlatkérőre tartozik, ennyiben az valóban az ő mérlegelésén múlik. A mérlegelése során azonban az ajánlati felhívás és dokumentáció tartalmához kötve van, az abban foglaltak határozzák meg valamely ajánlati elem lehetséges adattartalmát. Ehhez képest ítélt meg a konkrét ajánlat alapján azoknak az adatoknak a köre, amelyekre nézve az ajánlatkérőnek magyarázatot kell kérni az érdemi értékelést megelőzően. Tévesen állítja ezért a felperes, hogy elegendő volt a jogszabályhelyre hivatkozás, és - átalányáras szerződésről lévén szó - az ár kialakítására vonatkozó tájékoztatás, mert az ár objektív kategória, nincs összefüggés az ajánlat és az arra vonatkozó indokolási kötelezettség között. Az ellenszolgáltatás nem önmagában álló objektív adat, az csak valamihez képest értékelhető, ellenkező esetben szükségtelen lenne a Kbt. 86. § (1) bekezdésében foglalt szabályozás. Az ajánlatkérő az ellenszolgáltatás összegét kirívóan alacsonynak az ajánlati kiíráshoz viszonyítva értékelte, helyesen vizsgálta ezért az elsőfokú bíróság, hogy melyek lehettek azok a lényeges ajánlati elemek, melyek a tájékoztatás kérés tartalmát meghatározhatták volna.

Mindkét kérelmező ajánlata tételes költségvetést tartalmazott, településenként megjelölve a csatorna-építési, építési-szerelési, iszapeltávolítási és villanszerelési munkák ellenértékét. A felperesnek ezért meg kellett volna jelölnie, hogy mely

településen, mely munkálatok ellenértékét tartja kirívóan alacsonynak, melyek azok a költségvetési tételek, amelyeket lényegesnek tart, és amelyek miatt aggálya merült fel. E kötelességének a felperes nem tett eleget, általánosságban utalt az ajánlati árra, ezért az elsőfokú bíróság az alperessel egyezően helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az általa feltett kérdésre adott válasz alapján nem lehetett volna a kirívóan alacsony ellenszolgáltatás okán az ajánlatokat érvénytelenné nyilvánítani. Amennyiben a felperes megfogalmazta volna, hogy mit kifogásol, és az ajánlati ár mely elemét tartja kirívóan alacsonynak, és erre a kérelmezők nem, vagy nem kellő alapossággal reagálnak, lehetett volna indoka a Kbt. 86. § (3) bekezdésére tekintettel a Kbt. 88. § (1) bekezdésének g) pontja alapján az ajánlatok érvénytelenné nyilvánításának. Az általa lényegesnek tartott ajánlati elemekre vonatkozó adatokat és indokait azonban a felperes nem a kérdésfeltevés során, hanem döntésében fogalmazta meg. Az összegzés alapján megállapítható, hogy mely objektív alapú indokot tartott volna elfogadhatónak, és mit hiányolt a válaszokban. Ennek azonban nem az összegzésben kellett volna megjelennie, hanem a tájékoztatás kérésben. Ennek hiányában nem róható a kérelmezők terhére, hogy nem készítettek elemzést, nem csatoltak szállítói nyilatkozatot, megállapodást vagy egyéb okiratot, és az objektív alapú tájékoztatás helyett az adott cég szempontjait figyelembe vevő szubjektív tájékoztatást adtak. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az I. r. kérelmező által említett üzletpolitika is lehet megfelelő indok, ha azt objektív tények támasztják alá. Amennyiben az ajánlattevő üzletpolitikai megfontolásból kér alacsony ellenszolgáltatást, de erre megfelelő tőkeerővel rendelkezik és ezt bemutatja, objektív tények támasztják alá döntését.

Az összességében legelőnyösebb ajánlat bírálati szempont egyik részszempontja volt a teljesítési határidő. Ezt minősítette a felperes lehetetlen kötelezettségvállalásnak, a munkálatok technológia követelményére és a tervezett hasonló munkák elvégzésére tekintettel. Ennek ellenére kérdést csak a technikai felszereltség és a személyi feltételek körében tett fel, amelyre az I. r. kérelmező a kérdés feltevésének szintjén és mélységében választott is. Az alperes helyesen hivatkozott arra fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg az I.r. kérelmező által vállalt lehetetlen teljesítési határidőt illetően a tényállás megállapításának és indokolási kötelezettségének hiányát. Az alperes e tekintetben a tényállást feltárta, indokolási kötelezettségének eleget tett, az a határozatából (16. oldal; 18. oldal) kétséget kizáróan megállapítható, ezért indokolatlan volt ez okból a határozat hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárásra kötelezése. Itt sem volt jogszerű indoka a felperesnek arra, hogy az I.r. kérelmező ajánlatát érvénytelenné nyilvánítása, az ellenszolgáltatás körében kifejtettekkel azonos okból.

Alapos volt ugyanakkor a felperes fellebbezése a Kbt. 81. § (1) és (3) bekezdésére tekintettel, a 88. § (1) bekezdésének f) pontja megsértését illetően. Bár az alperes határozatának rendelkező részében ezt a jogsértést a felperes terhére nem állapította meg, a határozat indokolása azt tartalmazza a jogkövetkezményeket is jelentő érvekkel együtt. Megállapítását azonban, melyet az elsőfokú bíróság is osztott, a Fővárosi Ítéletábra az alábbiak miatt nem találta alaposnak:

Az ajánlati dokumentáció részét képező útmutató II.3. pontja lehetőséget teremtett az építési-vállalkozási szerződési feltételek megváltoztatására, amennyiben az az ajánlatkérőre nézve kedvezőbb feltételt eredményez. Ez a felhatalmazás azonban nem volt korlátlan, nem vonatkozott a szerződési feltételek valamennyi pontjára. A vállalkozási szerződéstervezethez általánosságban fűzött felhatalmazást követően az útmutató az egyes szerződési pontokhoz tartalmazott értelmező, megszorító előírásokat. Így a teljesítési határidő kedvezőbb vállalása esetére akként, hogy az ajánlattevő a szerződés 7. pontjában meghatározott ütemezés szerint köteles a vállalkozói díjat megfizetni. Ez azt jelenti, hogy a változtatás lehetőségét erre a pontra a felperes nem terjesztette ki - erre a kereseti kérelmében helyesen hivatkozott - mert a teljesítés tekintetében megengedett változtatástól függetlenül a 7. pontban előírt százalékos megosztáshoz ragaszkodott, attól nem kívánt eltérni. Mivel a felperes előírta, hogy a százalékos bontás meghatározott mértéket nem haladhat meg, az pedig nem volt vitás, hogy az I.r. kérelmező a vállalkozói díj fizetésére vonatkozó ajánlatát nem a 7. pontban megfelelően adta meg, megsértette az ajánlati felhívásban és dokumentációban foglaltakat, ezért ajánlatát a felperes a Kbt. 88. § (1) bekezdésének f) pontja alapján jogszerűen nyilvánította érvénytelennek. Szükségtelen volt ezért annak az alperes részéről történő vizsgálata, hogy az előírttól eltérő ajánlat kedvezőbb volt-e, vagy nem volt-e hátrányosabb a felperes számára, mivel a változtatásra a kiírás nem biztosított lehetőséget.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, az alperes határozatát a Kbt. 348. § (5) bekezdésében biztosított jogkörénél fogva részében megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes nem sértette meg a Kbt. 81. § (1) és (3) bekezdésére tekintettel a Kbt. 88. § (1) bekezdésének f) pontját.

Az alperes fellebbezése sikerre vezetett, a felperes fellebbezése pedig a Kbt. egyéb rendelkezéseinek sérelmét illetően nem volt megalapozott, ezért a keresetet e részében a másodfokú bíróság elutasította.

A felperest a Pp. 78. § (2) és 81. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az első- és másodfokú részperkötség megfizetésére.

A peres felek személyes illetékmentessége folytán feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2007. március 7. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:
írnok